

19. nov.

UKA2015/72

Forslag til forespørgselsdebat: Hvorledes styrker vi menighedsrepræsentationen? og hvordan kan vi skabe større interesse herfor?

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Siumut finder det vigtigt, at vi skaber de perfekte rammebetingelser således, at Grønlænderen er fysisk og psykisk sund og kan arbejde trygt i samfundet.

Valg til menighedsrepræsentationerne i Grønland sker efter Selvstyrets bekendtgørelse nr. 2 af 23. Januar 2013.

Menighedsrepræsentationerne er en vigtig del af vor demokratiske proces, derfor er det også interessant, hvem det er der stiller op som kandidat.

Man kan ikke undgå at lægge mærke til, især i byerne, at det er de voksne, men også især de lidt ældre, der stiller op til menighedsrepræsentationsvalgene, hvorfor de yngres lyst til at stille op er mindre, kan man ikke sådan lige svare på, men man kan dog forsigtigt gætte på, at en af grundene til, at der er flere voksne og ældre der stiller op, måske kan hænge sammen med, at kirken tidligere var meget central i samfundet på flere måder og, at mange flere gik i kirkegang og fandt det vigtigt.

Selve troen og kirkens placering i samfundet i den nyere tid, hvor man unægteligt går meget mindre i kirke i dag end før i tiden, hvilket ses ved, at det nu mest er ved højtiderne eller når der sker noget indenfor familierne, at man går i kirke. Kirkegangen om søndagen er ikke så almen og udbredt mere, hvilket kan være årsagen til, at de unges demokratiske opfattelse påvirker dem i retning af meget mindre praktisk kendskab til menighedsrepræsentationerne og menigheden som sådan, fordi de simpelthen ikke kommer i kirken. Fra Siumut er dette derfor vores mest kvalificerede gæt på en af de mulige årsager til, at de unge ikke deltager i menighedsrepræsentationsarbejdet.

Fra Siumut mener vi således, at en vigtig forudsætning for, at få de unge med og måske få dem til at få lyst til at stille op til menighedsrepræsentationsvalgene er, at menighedsrepræsentationerne bliver mere synlige og, at deres arbejds- og ansvarsområder bliver tydeliggjorte. Honoraret for deltagelsen i menighedsrepræsentationsarbejdet er selvfølgelig vigtigt, dog mener vi fra Siumut ikke, at honoraret er det mest centrale i denne debat. Fra Siumut, ser vi nok mere på vigtigheden af, at udbredelsen af selve den kristne tro, sker på grundlag af en udvikling af selve troen herpå, hvor den kristne tro kan være et samlingspunkt for fællesskabet i den by man bor i, og endelig mener Siumut, at garantien for, at skabe en succesfuld kirke, kommer af et godt stykke arbejde herfor.

Siumut finder det vigtigt i, at deltage i forbedringer af grundlaget for menighedsrepræsentationernes vilkår, hvor forslagsstilleren kom ind på, at menighedsrepræsentationens vilkår er ringere stillet i forhold til andre folkevalgte arbejdsvilkår, han nævner blandt honoraret, det er naturligt at snakke om disse forhold løbende. Hvorfor man kunne få lyst til at spørge forslagsstilleren, om han har forestillet sig, at menighedsrepræsentationerne skal sidestilles med kommunalbestyrelsesmedlemmer, der sidder med et større politisk ansvar, eller om det skal

sidestilles med medlemmer af Inatsisartut medlemmerne, der arbejder for hele landets udvikling og som følge af det stort pålagte ansvar, er lønnet derefter, og hvis det er tilfældet og man da skal udvide menighedsrepræsentationernes ansvarsområde og pligter, hvad er det da, han eksakt har tænkt på og hvis det er tilfældet - hvilket ansvarsområder og yderligere pligter, har han da tænkt sig, at man skal tilføre menighedsrepræsentationerne?

Med hensyn til menighedsrepræsentationernes dagpenge ved rejser, opholds- og mødeudgifter og honorarer, ligesåvel som muligheden for at få tabt arbejdsfortjeneste, *i provstierne, de forskellige udvalg og menighedsrepræsentationer omkring dagpenge i forbindelse med kost og logi og endelig tabt arbejdsfortjeneste, så er Selvstyrets bekendtgørelse nr. 32 af 17 .december 1996 gældende*, hvorfor Siumut klart mener, at det er denne bekendtgørelse der skal foreslås ændret, for eventuelt at skulle forbedre vilkårene og andre aktuelle ting, der tilsammen vil give gode resultater, hvis ellers det er det man ønsker.

Endvidere mener vi i Siumut, at hvis arbejdet i menighedsrepræsentationerne skal gøres mere appetitligt og interessant for de unge, så er det måske en farbar vej, at man tager ud og oplyser de unge omkring menighedsrepræsentationernes arbejde, således, at menighedsarbejdet bliver nærværende og interessant for samfundet og de kan spejle sig selv og deres egne interesser, således, at måske de unge også kan gøre brug af deres demokratiske rettigheder og pligter sammen med andre voksne og ældre og måske endda få medlemsskab i menighedsrepræsentationerne.

Med disse bemærkninger omkring en styrkelse af spørgsmålet omkring menighedsrepræsentationerne, takker vi hermed forslagsstilleren til denne debat.

Vivian Motzfeldt
Siumut